

PROP D'AMÈRICA

Creuar el mar. Des d'un altre continent, viatjar una pila de quilometres fins arribar a Espanya, viatjar en autocar per Toledo, Madrid i Catalunya fins, per fi, arribar a Granollers amb les famílies que els acollirien una setmana. Això es el resum de la "perita" aventura que visqueren uns (mes o menys) trenta-set americans i americanes que arribaren aquí gràcies a , diguem-ne, entre un viatge d'estudis i un intercanvi. Havien de practicar la llengua que alguns porten estudiant des de fa mes de tres anys: l'Espanol (Tot i que no se dir qui ha practicat mes, ells, o nosaltres amb l'anglès).

Tots aquest nois i noies van estar anant als centres de secundaria on eren alumnes els joves que els acollien. Aquí a l'institut crec que hi van arribar dues noies, l'Ann (a 2on B), i la Morgan (que va estar amb nosaltres a 2on A).

Per a nosaltres, era una mica dificil parlar sempre amb una lentitud que feia mecànics els nostres comentaris, però els primers dies era necessari: I llevat d'aquest dies, les nostres orelles s'acostumaren al seu parlar "Americà - dolç - tancat" (tot i que quasi sempre parlava en español), i ella al nostre " castellà - ràpid - estrany".

Després de conviure amb ella com si hagués estudiat al centre tota la vida i de no parar gairebé mai de parlar amb ella, vam descobrir com ja sabien que ni Califòrnia es un forn de culte al cos (cossos "Danone"), ni la violència assetja com a regla general tots els carrerons d'Amèrica. Això si, la televisió allà es una teranyina que atrapa a una força majoria.

I ara puc dir sincerament, que en una terra tan mitificada com Americà hi ha una joves que s'allunyen dels típics estereotips. Que semblant que som !.

Mes que creure en la manera de ser d'un país, crec que a partir d'ara hauriem de creure en les persones, doncs l'única cosa que ens separa ara, son els quilometres.

Estefania Marín 2on A

ARTICLES D'OPINIÓ**"ESPANYA VESTEIX DE DOL"**

Tan es que portem un llaç blau al pit per demanar la llibertat dels segrestats Ortega Lara o Delcraux, tot i que això mostri el nostre suport. ETA ha aconseguit que les animes de molts espanyols vesteixin de negre., un color obscur, on en el qual sembla que la nostra societat s'hi estigui enfonsant sense solució.

Engegar la televisió i veure atemptats amb cotxes bomba o tres a la nuca, s'està convertint en un costum que no es pot repetir, que no s'ha de repetir.

El passat 10 de Febrer ETA va tenyir els carrers de sang. Dos atemptats, un personalitzat, van acabar amb ell d'un sol tret, sabien a qui matarien, com a mínim el seu nom i direcció. L'altre va ser indiscriminat, una bomba, pel fet de pertànyer a la carrera judicial o simplement per existir, per viatjar en camioneta.

Tots dos tenien un objectiu comú: estendré la por, que els ciutadans tinguin la certesa que estan en perill i com a conseqüència exigeixin a les autoritats una solució.

El problema del País Basc també es el nostre, el fet que no ens afecti directament no significa que no hi estiguem involucrats, ja que no només esta en joc la convivència a Euskadi, sino el futur de la democràcia del nostre país.

No hem d'oblidar els esdeveniments ocorreguts, tan sols saber que deme serà un nou dia, el sol tornara a sortir i haurem de parlar del passat per construir un futur mes ferm.

**Raquel Berge
2n B.U.P. A.**